

ספר

אור החיים

הברו חד גאון חסד וקדוש אור מקמא מודד יוקם יענין ולהיה • בעתה
מאמר האחרות ויסוד האמונה • והאור הוא מסקל זמרים מבשול חד המנים
עקלקלותם בשבט דעתם ומברחב • ומאיר עיני החלכים בערוץ שכלם והזוכה
לאור הוא יך במש לא יכשל • וכאורו ישינו ארצות חיים הנצחים • כאשר גלה
המשודר כי עמך מקור חיים באורך נראה אור • כי הצלת נפשי ממות ולא רגל
מרה • להתהלך לפני אלהים באור החיים :

הנה בעומק המושג מראד הוא האד עינינו קדוש אור מומניו היה רבב הגאון
החסד המפורסם בוצינא קדישא • נר ישראל וקדושו כבוד שמו מודד צבי
אלימלך ולהיה מיכ ביק דינוב • עבר בעמק הספר הקדוש הלה ומעיין ישירות •
והגוף ירו על הגד בעיים חתו • והשתיל סביבות דברי הסוכר הגרות וקראם בשם
מעין גנים • ועין החיים בתוך הגן איזה הדרך ישכון אור לחורה ולתעורה • ויעקר
כל שורש פורה ראש ולענה • באין מעצור לחתו :

הובא לבית הדפוס ע"י בנו הרב המפלא מודד שמואל נ"י :

Or Hachajim.

Zolkiew bei Saul Meyerhoffer 1848.

ל"ט

מעין גנים באר מי רחמים

כשת

דברי בן המחבר : אל עין הקורא מדבר : ובשפת ברורה מתגבר :

זה ערך שתי כתיב • כי יזכור ד' שמואליו לאור חלק אחד מחיבורי א"ח הגאון והקדוש זק"ל האבוב בשם **בני יששכר** המיוזב על חדשי השנה • והוא על ששה חודשים • מן חודש תשרי עד חודש ניסן • וחלק השני על ששה חודשים הנותרים • עד בכחובים חחת ידי • ולא יטלתי לגמרו • לסיבות מתהפכות • ועל כלה כי לא היה לבסוף מנוח :

ודנה אנכי החאה בני ח"ל רבים וכן שלמים • ומשלגי חורה • ואכשי מעשה • החלואו חלואה היא לטימים • להסתך מדברי קדשו • ונעודם בכפי חמללואו בששם מרס • וחלוארה טיכס • ועוד עיניהם טפיוח ומחלוח על חלק השני • ונאחזי יום יום ירושון • והעט דברי קדשו יחסון כאשר ביהות א"ח זק"ל עד כחיים היוחו • נאכשו אליו ערדים • ומשלגי חורה • וירחי השם • הנעוים ונבונים • לתקוח כליטו • ולהטח מלאו • אשר הופיע עליהם כחח קדשו • ואור חורקו אשר חלק לו ד' בבינה הרחה לנו • וכדודי אש משומי' נאודכין יקאלטן • הנה רחל אור • כהוד הוא כשחקים • אשרי עין רחמה כל אלה • אונסם לאשר האמן בונד • והבספ חול חכמי • בלח אפשר להפיק זמנם • לאם אחרתי אעלה כדשם סגסון אחד מדברי קדשו אשר היה מנעט הכמח • ורב האיות • היקרו בשם **מעין נגום** • אשר הוסיף א"ח זק"ל • בנאחזיו על דברי הגאון והקדוש מ' **יוסף** עבדן זק"ל כספר **אור הדיים** • וכיוצו לעת פלא • כי האמן גרם • והשעה לריכה • לקך • להאיר דבריו אלו על מי חבל • תלגים ביעקב ולהפיעם בישראל • להיוחס משרדים לבנות אחזי • כל ילכו חיז כהכות האששים הנחלים כששחחם • אשר כעוה"ד השגן הכליה חרט • ורבים המה מתקפלים כעם ינער ה' כן השגן :

ועתה אחזי וריעיו שגשו אלו • וישמע אליכם ד' • וקט מנחזי מנחברת היקר הלו ככספ מלוא וחסים יעלה בידכם אש כהגנזומכס טף אמרי טעם דברי א"ח זק"ל • וחתי כפיכס כדנש לעחוק • ואש כאשר גם לי חרונה כה מנע • ראוכל להפיר לאור חמלומה ונהיות חלה ותסקה לכם • מנאר מים חיים חיבורי א"ח זק"ל • ולרוחאז כזאונסם • הלא המה חלק שני **ומסר בני יששכר** • **ומסר דוד פקודיך** על חייג מנח • **ומסר אנרא דכלה** על החורה • **ומסר רגל ישדה** על כל הנעוים • ועוד חיחשים רבים על נפיש **ומסר** על הריף והרומבים • אשר המה ככתובים חיי • חטח א"ח כנחנבר כקדוש וחי"ח • וגם חיחשים כפלאים זק"ל • יעמוד לו ושלח לו גזאל דק כנראה כיוני אמנ : יום ג' לסדר אש כחוקתי חלט •

שח ריצון דדא וקין הנאודה :

הקטן **שמואל** ק לאחו דק הגאון והקדוש מ' **צבי אלימלך** זק"ל האב"ד דיסב :

הקדמת המחבר ספר מעין גנים

ה' אלהים נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר בבקר בבקר יעיד לי
 אחן לשמוע כלמודים [ישעיה נד] כי קנאתי בתוללים קנאת ה' צבאות
 הלא המה הקוץ ממאיר לבית יעקב כתות הערב רב המעורבים בישראל [מתנו למשכלים
 ותנועת ההשכלה שהתפשטה בימי], אחזו לנו שועלים שועלים קטנים (קטנים המה בגוים
 וכוזים בבני אדם) מתבלים כרמים כרם ה' צבאות המעמידים סמל הקנאה המקנא
 בהיכל ה', הן המה קצוצי פאה ומגדלי בלודית והלוכשים מלכוכשי חיצונים ויתפאו
 דברים אשר לא כן על ה' אלהינו ונספחו על בית יעקב לספחת ולכדת, זה דרכם
 כל היום לצודד נפשות להרחיקם מעול התורה ולחבק חיק נברים הלא המה חכמות
 החיצוניות כי בהפקיזא ניהא להם לפרוק מעליהם עול משא התורה ומצות ויאמרו
 לאל סוד ממנו דעת דרכך לא חפצנו.

ואילן נתערבו בגוים ולא יהיו מכונים בשם ישראל החרשת, כי בלא זה הנה זה
 היום המקוה לישראל להסיר בריליהם ולנקותם ולטהרם ולצרפם כצרוף את
 הכסף מהסיגים והקוצים והברקנים הגללים עמהם מהחמשה כתות הערב רב אשר
 בניניהו נפלת ה' ועירא בגלותא, אך הצקתני רוח במני בראותי מופקדים להכעים
 נקראים בשם ישראל והמה שונאי הדת עומדים עלינו ועל תורתנו ועל נפשותינו,
 ואת אויבינו יעשו פלילים להרחיק את הכרם חמר מעל נחלת ה', ומושכים בפתוי
 הוונה לנער ולקן, חלק משמן חכם ואחריתם מרה כלענה ומאר עמקה מחשבותם
 החיצוניות לבמל תינוקות של בית רבן מתורת אלהינו וללמדם ספר ולשון כשרים כי
 רוח ערצים כורם קיד בחשבם אם אין גייים אין תישים, שומו שמים על זאת אל
 די מקום לזעקתנו עד ישקיף וירא ה' מן השמים לבער סיננו ולהסיר ברילנו הוונה
 ולטהרנו ככסף מווקק שבעתים אמן כן יאמר השם.

והנה זה כמה עתים וימים כאשר עבר עלי רוח קנאה רציתי לכתוב על ספר זכרון
 לבני ישראל אשר לא יקרב איש זר בחבל נחלת ה', והשמים את לבם לדרכי
 ה' ולתורתו ומצותיו הרחק ירחיקו את האנשים (החמאים בנפשותם) מלהסתפח בנחלת
 ה' ולא יתערבו עמהם במאכל ומשתה ח"ו חלילה לאכול מרק פיגולם ולחם מצואל
 שלהם, ועל בעותיהם הוא אומר ארוד שוכב עם כל בהמה, ומי לה' אלי כל החרד
 על דבר ה' ולתורתו ולמצותיו יהיה זהיר באזהרה כפלה ומכופלת להרחיק את בניהם

ממלכתי נכרים ומחכמות החיצוניות ולשונות הגוים ולגלם מצעודיהם באהבת התורה כי הגה קרוב יום ד' לבא לבעד הקצים מן הכרם ושם ה' צבאות יקרא עלינו כאשר אברד איה הכל ע"פ מאמרי התלמוד והוודי הקדוש והמדששים אשר חכמים הגידו ברוח קדשם מראשית אחרית את אשר יהיה באחרית הימים אשר התצפא יסנא למאד קדם ביאת משיחנו (מהמון עריצים כתות הערב רב וקיימין כלי חמס על ישראל ואינהו נפישו מינן בעוה"ד ועתידין להיות לבער במ"ו יום ימי אפילה שיהיו בהתחלת התגלות מלך המשיח כמוכא בוודר).

ידידי כאשר עלתה הסכמתי לכתוב זאת בספר הזכרונות אמרתי אלכה נא אל דברי הגדולים אשר היו בארץ כימי אבותינו להסמך דברי (אל דרין) ספר הכרית הנשאר לנו לברכה מקדמונינו אשר אחזו שערי תורה ויצאו ללחום מלחמת ה' נגד האנשים המודדים באוד התורה אשר בילדי נכרים ישפיקו, ומצאתי ראיתי ד' הרב החסיד הקדוש מוהר"י יעבץ חגר חרבו כישמעאל בספרו אור החיים וקצוח ככרוכיא הקהיל עליהם קהילה גדולה מהנאותים קדמאי להוכיח במישור אך האנשים האלה אין להם חלק ונחלה בנבול הקדוש וקילל את ניהם פתאום, ולהיות בעוה"ד בעתים הללו נתרבו הרשעים האלה ופרקו לגברי עול התורה מעליהם ובכל יום ויום צודדים נפשות ישראל לשמוע בקולם ואינן נפישו מינן בעוה"ד (כי כעת היא נמר הכידור של התתקע"ד דודות אשר קמפו בלא עת וכידור דוד אנוש ומבול והפלגה ואנשי סדום כאשר יתבאר איה) ע"כ דברי הרב החסיד הקדוש הג"ל לא יספיקו לתת מרגע לנפשות ישראל אמתיים כי דבריו המה קסני הכמות (הגם שהם רבי האיכות) לפי דודנו, ע"כ קמתי ונתעודתי לקבוע זך זהב סביב דברי הרב החסיד הג"ל להיות למשמרת לי ולבני גילי ולכל אשר קרבת אלהים יחפצו וקבלו האמת ממי שאמרו וחלש יאמר גבור אני ללחום מלחמת ד' קדאתים תוספות הגהות על דברי הרב בשם מעיק גנים (מהמעמים הכמוסים אשר עמדי) וה' אלהים יעזור לי שיקבעו הדברים בלב אחינו בני ישראל וישימו כל מעמתם בחכמת התורה שככתב ושבע"פ והרזק ירחיקו מעליהם החכמות החיצוניות ולשונות הנכרים ובגריהם ומנהגם. ומי אשר יתן כתף סודדת יבול מקהל הגולה וכל בני ישראל יהיו נקיים לפני ה' עד עולם ומצאתי און לי בספר סדרות הקדוש (המלא מוסר ויראת ה') הוודי לעיין בספר אוד החיים הלזה שחיבר החסיד הג"ל (אביא דבריו איה במקום המצומך) וכרתי ברוך הרעון לארם דעת אשר מצאתי דעת קדושים להסמך דברי אלה למחברת הקדוש הלזה חכות הקדוש יעמוד לי ולצאצאי צאצאי עד עולם.

וזאת לדעת ידד הקורא שאין כוונתי בדברי אלה להתוכח עם הרשעים המופקרים האפיקורסים הללו עד שיודו על האמת וישוכו אל ה' כי כבר אמר המלך החכם לא יחפוץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לכו [משל יח ב], והמינו רבותינו ז"ל בדבריהם הנעימים [סנהדרין לח:]: רבי אומר הוי שקוד ללמוד תורה דע מה שתשיב לאפיקורס אמר ר' יוחנן לא שנו אלא אפיקורס גוי אבל אפיקורס ישראל כל שכן דפקר טפי עכ"ל. והנה יש להתבונן מה הנרצה בדבר ר' יוחנן אומרו כ"ש הול"ל סתם אפיקורס ישראל פקר טפי, אבל הוא הנרצה בדבריו דאפיקורס ישראל חלילה להשיבו כיון שהוא אינו רוצה כי אם בהתגלות לכו באפקרותא ולהסיר ממנו משא התורה והעבודה הגה אפילו אם תשיבהו תבילות תבילות תשובות הנה ישחרל ויתאמץ לשנות באולתו להשיב עוד על דברך וככל פעם יתחזק יותר בהפקרות בהתרחבות הדיבור עמו בויוכחים שונים, והוא הנרצה בדברי רש"י לשם כתב בד"ה כ"ש דפקר טפי שהרי הכיר וכפר (ר"ל ע"כ עשה זאת להסיר מעליו עול משא תורה ומצות) ומתוך כך מדקדק (אם תשיבהו ידקדק מאד להשיב על דברך תשובות כחכות במליצות שונות וליצנות וכיצא) ולא תוכל להשיבו דבר המקובל לו עכ"ל, ע"כ חס ליה לזרעיה דאבא לעבור את פי דברי חז"ל ואין רצוני בדברי אלה להתוכח עם הרשעים בכדי להעמידם על האמת ידעתי גם ידעתי אם יראו הדברים האלו הנאמרים באמת כ"ש דפקרו טפי ויבאו להשיב במליצותיהם אשר למדו מכל לשונות הגוים ובליצנות כי זה דרכם כל היום ליפות הלשון ונפת תמופנה שפתי זרה כשירת הזונה, אך כל מגמתו בדברי אלה להציל את הנפשות העגומות מאחינו בני ישראל ולהציל את הילדים אשר אין להם כל מום לכל יתחננו בם ולדחיק טרוד מאהלי האנשים הרשעים האלה אשר פרקו עול משא דברי חז"ל מעל צוואריהם ודברו סרה גם על מצות ה' אלהינו המפורשין בתורה שבכתב.

כ"ל של דבר גרועים הם מכת הקדאים אשר כבר הרחיקו אותם בני ישראל מחבל נחלת ה' עד ששבו לאומה בפני עצמה כיתר הגוים אשר המה רחוקים מגבול הקודש, והנה האנשים הללו כל שכן הגרועי טפי המה מתעורבות הערב רב מהעמלקים רפאים גבורים ענקים. אחינו בני ישראל סורו נא מעל אהלי האנשים ולא יהיה לכם עמהם שום התחברות כחיתון במאכל וכמשתה וכיצא עד שיבא בעל הכרם ויכלה את קרציו, הנה יהיו בני ישראל מרוזים ונקיים ככסף מזוקק שבעתים הנך יפה רעיתי הנך יפה והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא יספר ולא ימר, אמן כן יאמר השם.